

Innst. O. nr. 99

(2000-2001)

Innstilling fra sosialkomiteen om lov om endringer i lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v.

Ot.prp. nr. 62 (2000-2001)

Til Odelstinget

1. INNLEDNING

1.1 Sammendrag

Departementet legger i proposisjonen fram forslag til en utvidelse og endring av fylkesmannens tilsyn med tjenester etter sosialtjenesteloven kapittel 4. Det vises til at sterkt pleietrengende personer tidligere fikk tjenester i institusjon, mens mange av disse i dag gis tjenester i omsorgsboliger eller i eget hjem. Det er i dag etablert tilsynsordninger for tjenester etter sosialtjenesteloven når det gjelder tilbudene i aldershjem og barneboliger, men det foreligger ikke lovgrunnlag for at fylkesmannen skal utøve tilsyn med tjenestetilbudet i omsorgsboliger og i hjemmebaserte tjenester.

Videre foreslås i proposisjonen virketiden for sosialtjenesteloven kapittel 6A Rettigheter for og begrensning og kontroll av bruk av tvang og makt m.v. overfor enkelte personer med psykisk utviklingshemming forlenget med to år.

Høsten 1999 sendte departementet ut et notat med forslag om enkelte endringer i sosialtjenesteloven til høring. Ett av forslagene gjaldt en ny bestemmelse i lovens kapittel 4, som ville gi forskriftshjemmel slik at krav til kvalitet i omsorgstjenesten kunne forskriftsfestes. Et annet forslag påla kommunen plikt til å føre internkontroll med virksomhet og tjenester etter lovens kapittel 4 og kapittel 6A. Et tredje forslag gjaldt en ny bestemmelse om fylkesmannens plikt til å føre tilsyn med kommunens virksomhet etter sosialtjenesteloven kapittel 4 og kapittel 6A.

Ved utgangen av høringsfristen hadde det kommet inn 62 høringsuttalelser. De eksterne høringsinstansene var med unntak av to fylkesleger positive. Høringsinstansene pekte på at forskriftsfesting av retningslinjene for kvalitet vil bidra til en harmonisering av lovverket innen helse- og sosialtjenesten ved at kvalitetskravene blir gitt som forskrift både etter sosialtjeneste- og kommunehelsetjenesteloven. Videre var høringsinstansene positive til en utvidelse av fyl-

kesmannens tilsyn til å omfatte tjenester etter sosialtjenesteloven kapittel 4. Det var bred tilslutning til forslaget om innføring av internkontroll i kommunene og endring av fylkesmannens tilsyn til systemrevisjon.

Departementet viser til det arbeidet som pågår med fornyelse av offentlig sektor. Det er et mål i dette arbeidet å forenkle statlig regelverk overfor kommunene og redusere detaljstyring slik at kommunene får større handlefrihet. På bakgrunn av dette har departementet kommet til at det ikke er ønskelig å forskriftsfeste retningslinjene om kvalitet i pleie- og omsorgstjenestene for tjenesteyting etter sosialtjenesteloven. Med samme bakgrunn har departementet kommet til at det heller ikke er ønskelig å gi lovpålegg om at kommunene skal etablere internkontroll med omsorgstjenestene. Departementet anbefaler kommunene å innføre internkontroll med tjenester etter sosialtjenesteloven kapittel 4 på frivillig basis. Departementet mener kommunene vil trenge opplæring og veiledning i internkontrollarbeid, og vil bidra til dette.

1.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Kristelig Folkeparti, Åse Gunhild Woie Duesund og Are Næss, fra Høyre, Annelise Høegh og Sonja Irene Sjøli, fra Fremskrittspartiet, lederen John I. Alvheim og Harald T. Nesvik, fra Senterpartiet, Ola D. Gløtvold, og fra Sosialistisk Venstreparti, Olav Gunnar Ballo, viser til Stortingets behandling av St.meld. nr. 26 (1999-2000) og St.meld. nr. 28 (1999-2000) som behandler verdigrunnlaget for den norske helsetjenesten og innholdet og kvaliteten av omsorgstjenesten. I Innst. S. nr. 99 (2000-2001) fra sosialkomiteen om St.meld. nr. 28 (1999-2000) Omsorg 2000 mente et flertall i komiteen at det offentlige tilsynet med om-

sorgstjenestene i kommunene må bli bedre. Et annet flertall bestående av Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti, Høyre og Senterpartiet mente at det er riktig og nødvendig både for den offentlige myndighet, den enkelte tjenestemottaker, det enkelte tjenestested og den enkelte tjenesteyter at en prøver å definere kvalitet og hva god omsorg bør være. Det er gjort i rundskrivet om kvalitet i pleie- og omsorgssektoren som inneholder forskrifter hjemlet i kommunehelsetjenesteloven og retningslinjer etter sosialtjenesteloven, og har kvalitet definert som oppfylling av grunnleggende behov, og at tjenesten skal ytes med respekt for det enkelte menneskets egenart. Flertallet understreket at rundskrivet bør revideres slik at det tydeligere inkluderer alle mottakere av omsorgstjenester, og utdyper rettledningsdelen av rundskrivet når det gjelder arbeidet med kvalitet, kvalitetsutvikling og kvalitetssikring. Forslaget om å revidere rundskrivet om kvalitet i pleie- og omsorgstjenesten forutsetter at det gjelder alle tjenestemottakere, også innen hjemmetjenestene.

Flertallet viser for øvrig til høringsrunden for forslaget om å forskriftshjemle krav til kvalitet i omsorgstjenesten. Av 62 høringsuttalelser er alle unntatt 2 positive til en slik forskriftshjemling av kvalitet i omsorgstjenesten. Flertallet er ikke enig i Regjeringens vurdering om at en forskrift om kvaliteten på pleie- og omsorgstjenestene i kommunene vil være å detaljstyre. Tvert imot mener flertallet at nettopp slike normer bør være styrende for et lokalt tilpasset tjenestetilbud. Flertallet viser også til at høringsinstansene peker på at forskriftsfesting av retningslinjene for kvalitet vil bidra til en harmonisering av lovverket innen helse- og sosialtjenesten ved at kvalitetskravene både blir gitt etter sosialtjeneste- og kommunehelsetjenesteloven.

Forsøk med internkontroll og systemrevisjon i sosialtjenesten viser at metodene er godt egnet til å brukes i omsorgstjenesten. Flertallet støtter derfor en innføring av internkontroll i kommunene og endring av fylkesmannens tilsyn til systemrevisjon, og til å omfatte også tjenester etter sosialtjenestelovens kap. 4, noe også høringsinstansene gav en bred tilslutning til.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Bendiks H. Arnesen, Inga Balstad, Reidun Gravdahl, Asmund Kristoffersen, Karin Lian og Einar Olav Skogholt, er enige i målsettinga om å begrense detaljstyringa av kommunene og forenkle statlig regelverk, men konkluderer, etter innspill fra brukere og fagsiden, med at en forskriftsfesting av retningslinjene om kvalitet i pleie- og omsorgstjenesten, og en lov-hjemling av internkontrollen er nødvendig.

Disse medlemmer forutsetter at det settes i gang tiltak for å gi kommunene opplæring i internkontroll og kvalitetsutvikling, og ber Regjeringen komme

tilbake med forslag om forenklinger når kommunene har fått tilstrekkelig opplæring, og en har bedre erfaring med hvordan tjenesten fungerer.

Komiteen fremmer følgende forslag:

«I sosialtjenesteloven gjøres følgende endringer:

§ 2-1 nytt annet og tredje ledd skal lyde:

Kommunen skal føre internkontroll for å sikre at virksomhet og tjenester etter kapittel 4 og kapittel 6A er i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lov eller forskrift. Kommunen må kunne gjøre rede for hvordan den oppfyller denne plikten.

Kongen kan gi forskrifter med nærmere bestemmelser om pliktens innhold.

Overskriften til § 2-3 skal lyde:

§ 2-3 Opplæring av sosialtjenestens personell

§ 2-4 nytt annet ledd skal lyde:

§ 2-3 gjelder tilsvarende for fylkeskommunen.

Ny § 4-6 skal lyde:

§ 4-6 Forskrifter om tjenester etter kapittel 4

Kongen kan gi forskrifter med nærmere bestemmelser om krav til tjenestene i kapittel 4.»

2. LOVFORSLAG OM UTVIDELSE OG ENDRING AV TILSYNET MED TJENESTER ETTER SOSIALTJENESTELOVEN KAPITTEL 4

2.1 Sammendrag

Det framholdes at det særlig er to virkemidler som er viktige for å oppnå rettssikkerhet for mottakerne av sosiale tjenester, nemlig for det første reglene om saksbehandling og klage som skal sikre at de som søker om sosiale tjenester får de tjenestene de har krav på, og for det andre statens tilsyn med den kommunale sosialtjenesten.

Det pekes spesielt på at psykisk utviklingshemmede i hovedsak mottar omsorgstjenester i eget hjem, og at de derfor ikke omfattes av dagens tilsyn. Sivilombudsmannen har engasjert seg i rettssikkerheten til mennesker med psykisk utviklingshemming og etterlyst bedre tilsynsordninger.

Det redegjøres for dagens kontroll- og tilsynsordninger. Så langt departementet kjenner til, er det stor variasjon i kommunene med hensyn til hvilke tiltak som er iverksatt for å kontrollere egen virksomhet. Det framholdes at en stor del av den kommunale pleie- og omsorgstjenesten i dag ikke er underlagt organisert statlig tilsyn. I 1999 var det 122 465 brukere som mottok tjenester i hjemmet. Samtidig var det bare 7 536 plasser i boliger med heldøgns omsorgstjeneste

som var underlagt fylkesmannens tilsyn. Tall per 1. januar 1999 viser at av 19 006 personer med psykisk utviklingshemming bor 54 prosent i egen bolig, og en stor andel av disse har behov for tjenester i hjemmet. Videre har omstrukturering av behandlingsapparatet innen psykisk helse ført til at flere mennesker med psykiske lidelser bor i egen bolig og får tjenester fra kommunen. Ifølge Nasjonalt kompetansesenter for aldersdemens er det i Norge mellom 55 000 og 60 000 personer med demenssykdommer, og av disse bor omtrent 50 prosent utenfor institusjon. I 1999 hadde 83,2 prosent av kommunene og bydelene døgtjenester utenfor institusjon for å dekke brukernes behov. Det uttales at utviklingen har ført til at grensene mellom tjenester i og utenfor institusjon viskes ut, og at det satses på å utvikle helhetlige tiltaks- og tjenestekjeder i kommunene.

Departementet ser det verken som ønskelig eller praktisk mulig å utvide det tilsynet som fylkesmannen i dag fører med institusjoner, til å omfatte alle steder der det ytes tjenester etter sosialtjenesteloven kapittel 4. Det uttales at et slikt tilsyn ikke vil kunne utformes slik at det innen rimelige økonomiske og praktiske rammer kan ivareta behovet for oppfølging og kontroll av tjenestene til den enkelte bruker.

Departementet mener at det gjennom systemrevisjon er mulig i større grad å avklare hvordan brukernes rettssikkerhet blir ivaretatt over tid, og at i tillegg til å avdekke svikt i pleie- og omsorgstjenesten på tilsynstidspunktet, kan tilsynet da avdekke uheldige forhold som på sikt kan medføre et rettssikkerhetsproblem og dermed forebygge brudd på lover og forskrifter.

Det redegjøres for forsøk med bruk av internkontroll og systemrevisjon i sosialtjenesten, og det uttales at erfaringene fra forsøkene viser at internkontroll og systemrevisjon er en metode som er godt egnet til å brukes i omsorgstjenesten. Gjennom internkontroll kan kommunen selv påse at den fyller krav i lover og forskrifter, og det er et redskap kommunene kan bruke i kvalitetssikringen av sine tjenester. For fylkesmannen er systemrevisjon en god metode for å avdekke feil og mangler i kommunenes omsorgstjeneste.

Departementet foreslår å flytte hjemmelen for tilsyn med tiltak etter kapittel 6A fra sosialtjenesteloven § 7-9 til ny § 2-6. Hjemmelen for tilsyn med tjenester etter kapittel 4 og kapittel 6A samles dermed i én bestemmelse der fylkesmannens tilsyn blir utvidet til også å omfatte hjemmebaserte tjenester. Lovforslaget gir hjemmel for å gi forskrift om tilsyn. Departementet tar sikte på å utarbeide en forskrift som tar utgangspunkt i at tilsynet skal utføres etter systemrevisjonsmetoden.

Det uttales at det er ønskelig å gjennomføre endringene med virkning for hele sosialtjenesteloven, men at situasjonen på de ulike områdene er så forskjellige at lovendringene bør skje etappevis. Forsla-

get begrenses i første omgang til å gjelde lovens kapittel 4 og kapittel 6A. Departementet vil arbeide videre med forslag i forhold til kapittel 5 om økonomisk stønad og kapittel 6 om særlige tiltak overfor rusmiddelmisbrukere.

Utvidelsen av tilsynet og endringen av tilsynsmetodikk vil ikke medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for kommunene. Etter departementets vurdering vil heller ikke fylkesmennene få varig økte utgifter ved omlegging til systemrevisjon. Departementet vil bidra til at fylkesmennene får nødvendig opplæring.

Departementet tar sikte på at lovendringen skal tre i kraft fra 1. januar 2002. Opplæring av fylkesmennene vil starte i 2001 slik at fylkesmennene er forberedt til å gjennomføre endringen.

2.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til forslaget til ny § 2-6 om fylkesmannens tilsyn med sosiale tjenester m.v. etter kapittel 4 og 6A, som nå også vil omfatte sosiale tjenester utenfor institusjon, og de endringene dette medfører i §§ 7-9 og 7-10. Komiteen har merket seg at erfaringer fra forsøkene med internkontroll og systemrevisjon viser at dette er metoder som er bedre egnet til bruk i omsorgstjenestene enn dagens form for tilsyn. Ut fra de erfaringer som er gjort med en omlegging til systemrevisjon som tilsynsform, bør det så snart som mulig utarbeides en forskrift som tar utgangspunkt i dette.

3. LOVFORSLAG OM FORLENGELSE AV VIRKETIDEN FOR SOSIALTJENESTELOVEN KAPITTEL 6A

3.1 Sammendrag

Sosialtjenesteloven kapittel 6A trådte i kraft 1. januar 1999 og gjelder fram til 31. desember 2001. Siktet målet med kapittel 6A er å begrense og kontrollere bruk av tvang og makt overfor psykisk utviklingshemmede.

I henhold til 6A-14 er det nedsatt ei rådgivende gruppe som skal følge med i hvordan loven praktiseres, og vurdere praksis i forhold til rettssikkerhets-spørsmål og den faglige utviklingen. Denne gruppa, Rådet for vurdering av praksis og rettssikkerhet etter sosialtjenesteloven kapittel 6A, har foreslått at virketiden for sosialtjenesteloven kapittel 6A bør forlenges i to år, og at Rådets funksjonstid bør forlenges med et halvt år. Bakgrunnen er at dette er nødvendig for at Stortinget skal kunne få et tilstrekkelig grunnlag for å foreta en forsvarlig vurdering av om loven har fungert etter hensikten. Forslaget innebærer at ordlyden i sosialtjenesteloven §§ 6A-14 og 6A-16 må endres.

Forslaget om forlengelse av virketiden for sosialtjenesteloven kapittel 6A ble høsten 2000 sendt på høring. Ved utgangen av høringsfristen hadde det kommet inn 36 høringsuttalelser. Alle høringsinstansene unntatt én slutter seg til forslaget om forlengelse.

Det framholdes at det har vist seg å ta lenger tid for kommunene å innrette seg etter det nye regelverket enn det som ble forutsatt da loven ble vedtatt. I St. meld. nr. 26 (1997-1998) om begrensning og kontroll med bruk av tvang i tjenesteyting ble det anslått at antall tiltak på landsbasis vil ligge på om lag 800 per år, mens fylkesmennene per 1. januar 2000 hadde mottatt 177 vedtak om tiltak etter sosialtjenesteloven kapittel 6A. Departementet legger til grunn at antall vedtak om bruk av tvang og makt fra kommunene vil øke i takt med at kommunene innretter seg etter loven.

Det vises til flere prosjekter og evalueringer som vil være ferdig i 2002, og det uttales at disse rapportene vil være svært verdifulle for departementets arbeid med å gjennomgå og eventuelt foreslå endringer i regelverket.

Etter departementets vurdering vil en forlengelse av virketiden for kapittel 6A gi et svært mye bedre grunnlag for å vurdere hvilke konsekvenser lovverket har medført og om det er nødvendig med endringer. Det vil også sikre en forsvarlig saksgang med akseptable tidsfrister for høringsinstansene, og rimelig tid til å utarbeide forslag som kan fremmes for Stortinget. Departementet slutter seg til Rådets vurderinger og vedtak og foreslår å utvide den midlertidige virketiden med to år.

Det uttales at departementets forslag til hvilke regler som skal avløse sosialtjenesteloven kapittel 6A etter 31. desember 2003, vil foreligge senest våren 2003.

Når det gjelder spørsmålet om forlengelse av virketiden for Rådet for vurdering av praksis og rettssikkerhet etter sosialtjenesteloven kapittel 6A, så sluttet et stort flertall av høringsinstansene seg til forslaget om en forlengelse på seks måneder. Tre fylkeskommuner mener det bør vurderes om ikke Rådets funksjonstid bør forlenges med to år.

Departementet slutter seg til Rådets forslag om en forlengelse på seks måneder.

Samlet overføring i 2001 til kommunene til dekning av utgifter i forbindelse med sosialtjenesteloven kapittel 6A er på 99,2 mill. kroner. Dessuten er det bevilget 11,21 mill. kroner til dekning av fylkesmennenes utgifter. Kompensasjonen for utgiftene til fylkesnemndenes behandling av saker etter sosialtjenesteloven kapittel 6A ble overført til Barne- og familiedepartementets budsjett med 4,8 mill. kroner i 1999. Forslaget om forlengelse av lovens virketid på to år medfører at tilskuddene til kommunene, fylkesmennene og fylkesnemndene må videreføres i to år for at kravene som loven stiller, kan oppfylles. Forsla-

get om forlenget funksjonstid til Rådet innebærer at det må stilles til disposisjon midler til seks måneders ekstra virketid.

3.2 Komiteens merknader

Komiteen viser til Innst. O. nr. 79 (1995-1996) der flertallet med bakgrunn i Ot.prp. nr. 58 (1994-1995) og Ot.prp. nr. 57 (1995-1996) understreker at loven er et uttrykk for at tvang ikke er en generell akseptabel handling overfor mennesker med psykisk utviklingshemming. Komiteen har merket seg at det ifølge årsmelding fra Rådet for vurdering av praksis og rettssikkerhet etter sosialtjenestelovens kapittel 6A ser ut til at loven har ført til at den faktiske tvangsbruken i Norge overfor utviklingshemmede synes å ha gått ned i 1999. Komiteen er oppmerksom på at det har vært enkelte oppslag om «firkantet» regelforståelse. Dette kommer av at saksbehandlingsreglene i lov om sosiale tjenester kapittel 6A er omfattende, og komiteen forutsetter at det ved evaluering av loven blir sett på muligheten for å forenkle disse reglene.

Komiteen har merket seg at flertallet i Innst.O. nr. 79 (1995-1996) har gått inn for at loven skulle gjøres midlertidig for å sikre en grundig evaluering av loven og gi Stortinget mulighet til en ny vurdering av lovens funksjon og virkning. Rådet for vurdering av praksis og rettssikkerhet etter sosialtjenesteloven kapittel 6A har foreslått at virketiden for loven bør forlenges med 2 år for at Stortinget skal kunne ha grunnlag nok til å vurdere lovens funksjon og virkning. Det foreslår også selv at Rådets funksjonstid bør utvides med 6 måneder. Komiteen er opptatt av at de som praktiserer den midlertidige loven, også får tilstrekkelig tid til å foreslå forenklinger og forbedringer.

Komiteen viser til at det i St.meld. nr. 26 (1997-1998) om begrensning og kontroll med bruk av tvang og makt i tjenesteyting ble anslått at antallet tiltak på landsbasis var forventet å ligge på om lag 800 per år, mens fylkesmennene per 1. januar 2000 har mottatt 177 vedtak om tiltak etter sosialtjenesteloven kap. 6A, som har som siktemål å begrense og kontrollere bruken av tvang og makt overfor psykisk utviklingshemmede.

Det framholdes at det har tatt lengre tid for kommunene å innrette seg etter det nye regelverket enn det som ble forutsatt da loven ble vedtatt. Departementet legger til grunn at antallet vedtak om bruk av tvang og makt fra kommunene vil øke i takt med at kommunene innretter seg etter loven.

Det uttales videre at flere prosjekter og evalueringer vil være ferdig i 2002, og at disse rapportene vil være verdifulle for departementets arbeid med å gjennomgå og eventuelt foreslå endringer i regelverket.

Komiteen støtter forslaget om en forlengelse av virketiden for sosialtjenesteloven kap. 6A med to år, og en forlengelse på 6 måneder for Rådet for vurdering av praksis og rettssikkerhet etter sosialtjeneste-

loven kap. 6A. Komiteen mener at tallene så langt bekrefter at loven synes å virke i samsvar med intensjonene, og mener derfor evalueringsperioden kan utvides uten store betenkeligheter.

4. TEKNISK ENDRING I OVERSKRIFTEN TIL § 8-6

4.1 Sammendrag

Ved lov 11. juni 1993 nr. 85 om endringer i særlovene i forbindelse med ny kommunelov ble det gjort visse endringer i sosialtjenesteloven. Kommunens plikt til å ha helse- og sosialstyre ble opphevet, men overskriften til § 8-6 ble ikke endret i samsvar med dette. Departementet foreslår å endre bestemmelsens overskrift slik at den samsvarer med bestemmelsens innhold.

4.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til forslaget til endring av overskriften til § 8-6.

5. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen viser til proposisjonen og det som står foran, og rår Odelstinget til å gjøre følgende

vedtak til lov

om endringer i lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v.

I

I lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. (sosialtjenesteloven) gjøres følgende endringer:

§ 2-1 nytt annet og tredje ledd skal lyde:

Kommunen skal føre internkontroll for å sikre at virksomhet og tjenester etter kapittel 4 og kapittel 6A er i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lov eller forskrift. Kommunen må kunne gjøre rede for hvordan den oppfyller denne plikten.

Kongen kan gi forskrifter med nærmere bestemmelser om pliktens innhold.

Overskriften til § 2-3 skal lyde:

§ 2-3 Opplæring av sosialtjenestens personell

§ 2-4 nytt annet ledd skal lyde:

§ 2-3 gjelder tilsvarende for fylkeskommunen.

Ny § 2-6 skal lyde:

§ 2-6 Fylkesmannens tilsynsvirksomhet

Fylkesmannen plikter å føre tilsyn med kommunens virksomhet etter kapittel 4 og kapittel 6A, og skal

påse at virksomheten drives i samsvar med loven og forskriftene til loven.

Kongen kan gi forskrifter med nærmere bestemmelser om tilsynet.

Fylkesmannen kan uten hinder av taushetsplikt kreve innsyn i de opplysninger som er nødvendige for at fylkesmannen kan utføre sine oppgaver etter første ledd. I forbindelse med tiltak etter kapittel 6A kan tilsynet gjennomføre tilsynsbesøk uten beboerens samtykke.

Hvis virksomhet etter kapittel 4 eller kapittel 6A drives på en måte som kan ha skadelige følger for tjenestemottaker eller på annen måte er uheldig eller uforsvarlig, kan fylkesmannen gi pålegg om å rette opp forholdet.

Ny § 4-6 skal lyde:

§ 4-6 Forskrifter om tjenester etter kapittel 4

Kongen kan gi forskrifter med nærmere bestemmelser om krav til tjenestene i kapittel 4.

§ 6A-14 skal lyde:

Departementet kan oppnevne en rådgivende gruppe som skal følge med i hvordan loven praktiseres og vurdere praksis i forhold til rettssikkerhetsspørsmål og den faglige utviklingen. Departementet kan gi nærmere retningslinjer for gruppens arbeid.

§ 6A-16 skal lyde:

§ 6A-16. Tidsavgrenset varighet

Dette kapitlet gjelder til 31. desember 2003.

§ 7-9 skal lyde:

§ 7-9. Tilsyn

Fylkesmannen skal føre tilsyn med at institusjoner som er tatt inn i fylkeskommunens planer, drives i samsvar med denne loven, forskrifter til loven, og den planen som er fastsatt.

Finner fylkesmannen at institusjonen drives uforsvarlig, kan han gi pålegg om å rette opp forholdet.

Til å føre løpende tilsyn kan fylkesmannen oppnevne tilsynsutvalg.

Kongen kan gi forskrifter om tilsynet.

§ 7-10 første ledd skal lyde:

Kongen kan gi forskrifter om bygninger og utstyr, om bemanning og de ansattes utdanning m.m. for institusjoner og boliger som ikke er innpasset i fylkeskommunens eller kommunens plan, og om at slike institusjoner og boliger skal stå under tilsyn, jf. § 2-6 og § 7-9. Kongen kan også gi forskrifter om regnskapsføring og om innsyn for offentlig myndighet i regnskapene.

Overskriften til § 8-6 skal lyde:

§ 8-6 Klage over *sosialtjenestens vedtak*

II

Endringene i §§ 6A-14, 6A-16 og 8-6 trer i kraft straks. For øvrig trer endringene i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Oslo, i sosialkomiteen, den 22. mai 2001

John I. Alvheim
leder

Inga Balstad
ordfører

Are Næss
sekretær